

INGEZONDEN.

ORIËNTATIE VAN DEN TANDHEELKUNDIGEN STUDENT

De Nijmeegsche Vergadering had op zijn agenda staan een voorstel van de afd. Amsterdam:

„Oriëntatie van den tandheelkundigen student op het gebied van honoraria-berekening.”

De Amsterdammers hebben de wonde plek der Maatschappij maar al te zeer gevoeld, al verwonderde het mij, dat zij alleen die „financieele” oriëntatie op 't oog hadden.

Nu het voorstel ter verdere uitwerking teruggezonden is naar de afdeling, komt het mij wenschelijk voor, iets over de algemeene oriëntatie te berde te brengen. Na dit jaar de vergaderingen der tandheelkundige vereenigingen gevolgd te hebben, viel het mij op, dat de jongeren, die van de laatste 5 jaren b.v., bijna niet aan het vereenigingsleven deelnemen. En dat moet op een gegeven oogenblik, wanneer de leiders van thans het heft uit handen leggen, tot een catastrofe leiden.

Want hoe goed de bestuurders van nu ook mogen zijn, zij vergeten de groote liefde en toewijding, die zij voor hunne vereenigingen betoonen, over te dragen op die jongeren.

Vooruitgang is er al wel te bespeuren, nu er tenminste voor gezorgd zal worden, dat de a.s. tandartsen in 't Jaarboekje de manier vinden, hoe zich als lid op te geven.

Maar om hen als actieve leden werkzaam te zien, daarvoor moet de Maatschappij m.i. anders te werk gaan. Een goed geschreven brochure, die den studenten of tegen den kostenden prijs of gratis (als de middelen het toelaten) voorgezet wordt, door een commissie van redactie elk jaar „op de hoogte” wordt gehouden en die bevat:

1e. Iets over de beroepskeuze — de studie.

2e. Een korte historische schets over de tandheelkundige vereenigingen.

Inrichting en werkwijze, speciaal van de Maatschappij, met hare talrijke commissies.

Voornaamste bepalingen, waaraan de tandarts zich moet houden hij lid worden der Maatschappij (contracten met ziekenfondsen, bepalingen als de Noordelijke afdeling aangenomen heeft, enz.)

Speciale aandacht vestigen op de werking van 't Bureau „Bemiddeling in de practijk”.

3e. Wenken bij vestiging: wijzen op enkele ethische factoren, zooals o.a. lector Bakker eenige jaren geleden voor het oudste jaar in Utrecht deed in enkele colleges.

4e. Publiceering van de in sommige afdelingen aangenomen minimum-prijsberekening — contracten voor prijsberekening met plaatselijke ziekenfondsen.

5e. Bepalingen uit het Wetboek voor Strafrecht, waaronder de tandarts kan komen te vallen.

Misschien is de uitgave van zoo'n brochure ook te doen door uitbreiding van het tegenwoordige Jaarboekje. Maar beter lijkt het mij dit geheel afzonderlijk te doen, al zal men wel sputteren tegen de kosten, hieraan verbonden.

Bedenkt echter, dat hier een groot terrein braak ligt, dat bij bewerking ongetwijfeld goede vruchten zal afwerpen en daarmede zijn kosten en moeiten ruimschoots beloond.

Opkweeking van een jonge garde, die klaar staat ten allen tijde in te springen, waar ouderen hunne functies neerleggen en die meer saamhoorigheidsgevoel vertoonen, dan onze andere vakgenooten, ('t percentage van hen, die actief deelnemen aan 't leven der Maatschappij, is toch waarlijk niet groot) dat is een levenskwesitie voor onze Vakvereniging. En met dat voor oog, hoop ik, dat het Hoofdbestuur een breeden blik moge toonen, ter meerdere oriëntatie van den tandheelkundigen student en..... tot zijn eigen welzijn.

Breda, Juni 1920.

H. LOEB.

MONDVERPEEGSTERS.

In het laatste Juli-nummer van het Tijdschrift voor Tandheekunde staat een merkwaardige uitspraak.

In de rubriek „Referaten” (die dienen om kort en zakelijk den voornaamsten inhoud der tandheekkundige literatuur van den dag weer te geven om op de hoogte te blijven) wordt kort samengevat het verslag uit de Dental Cosmos van Mei 1920 over de vijfde jaarvergadering der Connecticut Dental Hygienists' Association.

En dan volgt de bedoelde uitspraak: *Zoover zijn wij nog niet en het is te hopen, dat we nooit zoover komen.*

Referent schreef dit blijkbaar onder invloed van het verhaal uit Hazerswoude ('t kan ook ergens anders geweest zijn), dat misschien niet algemeen bekend is, maar hier veel verklaart.

In 't kort komt dit verhaal hierop neer: Het Reizend Museum voor Tand- en Mondhygiëne, dat zijn dagelijksche triomfen viert, had ook in Hazerswoude zijn nut gesticht en wel op zoo ongehoopte wijze, dat een nuchtere boer van gezag daar mirabile dictu tot de conclusie

kwam, dat als alle tanden en kiezen van alle kinderen in Hazerswoude altijd schoon gehouden werden, dan had daar niemand meer kiespijn, en niemand behoefde meer naar den tandendokter. Dit zou een massa geld en tijd uitsparen en daarom besloot het bestuur van de afdeling Hazerswoude van het Groene Kruis, waarvan hij een invloedrijk bestuurslid was, iemand speciaal daarmee te belasten. Daar konden ze gemakkelijk iemand voor nemen als ze een beetje goed salaris gaven, en dat dit geen weggegooid geld zou zijn hadden ze uit het „museum” goed begrepen.

Maar — toen bleek dat ze niemand konden vinden.

De wijkzuster had daar geen tijd voor en vond het niet noodig ook. De tuberculosezuster vond het wel een zeer goed idee, maar zag er toch heusch geen kans toe. Trouwens, je moet daarvoor iemand hebben die toch een beetje bekend is met tandvleesch en zoo.....

Maar de bedoelde boer zette door, want hij was overtuigd van het urgente van de zaak. Daarom noodigde hij persoonlijk een hem verwant medisch candidaat uit Leiden uit, om een paar middagen daarvoor over te komen; maar die lachte hem hartgrondig uit. Verbeeld je, Hazerswoude ligt maar een uur van de lijn en dan ben je in een kwartier in Leiden, waar zooveel uitnemende tandartsen wonen!

Alweer mis dus.

En zoo zoeken ze nu al jaar en dag tevergeefs!

Dit is de korte inhoud van het verhaal, waaraan de Referent moet gedacht hebben. Als we eens wel zoover waren gekomen om die Amerikaansche humbug hier na te apen en ook eens mondverpleegsters hadden opgeleid in de — iaat het dan zijn nog zoo elementaire — kennis van „histologie, dieetleer, techniek, asepsis, bacteriologie, algemeene pathologie, specieele pathologie van mond, neus, keel etc.” dan had zoo'n juffrouw natuurlijk in Hazerswoude gesolliciteerd en zou ze benoemd zijn ook.

Hoe licht zou zij dan ook niet eens iemand onder handen kunnen krijgen, die pas „afgehandeld” was, en daar dan toch de gewone materies alba, nigra, rubra etc. vinden, en de necrotische radices, die ze maar niet schoon kan houden. Dit gaat toch niet!

Fistels zou ze tenminste gelukkig kunnen onderkennen, en dus weten, dat ze daar haar krachten niet op behoefde te beproeven, en een wangabces zou ze zelfs wel van bof onderscheiden, en haar patiënt naar een dokter kunnen doorsturen. Dat wel, maar — ze zou ook wel eens monden te zien kunnen krijgen die de verschillende stadia pulpitis — periodontitis — abces met succes hadden doorloopen aan de hand van de gebruikelijke doktersrecepten, en dan zou ze daarvan het hare kunnen denken met haar zij het nog zoo geringe kennis van physiologie, dieetleer, techniek, asepsis enz.!

Zoover zijn wij nog niet en het is te hopen.....

Het is te hopen, dat ze in Hazerswoude niet te kwader uur eens een Dental Cosmos in handen krijgen.

W. L. VAN ANDEL.

Lezing van bedoeld verslag in het Mei-nummer van de Cosmos ten
zeerste aanbevolen, vooral ook om de discussies. Er bestaan in de
Vereenigde Staten reeds drie scholen voor mondverpleegsters. Van
alle drie die scholen waren de leiders aanwezig en namen aan de
discussies deel. Zoo ook Dr. Kirk. Die sprak ook: het is te hopen.
Maar 't was anders!

v. A.